

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1969 Nr. 241

A. TITEL

*Vierde Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, tot het waarborgen van bepaalde rechten en vrijheden die niet reeds in het Verdrag en in het eerste Protocol daarbij zijn opgenomen;
Straatsburg, 16 september 1963*

B. TEKST

De tekst van het Protocol is geplaatst in *Trb.* 1964, 15.
Het onderhavige Protocol is in overeenstemming met artikel 7, eerste lid, voorts nog ondertekend voor:

IJsland 16 november 1967

C. VERTALING

De hierna volgende vertaling vervangt de in *Trb.* 1964, 77 afgedrukte vertaling:

Vierde Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, tot het waarborgen van bepaalde rechten en vrijheden die niet reeds in het Verdrag en in het eerste Protocol daarbij zijn opgenomen

De Regeringen welke dit Protocol hebben ondertekend, Leden van de Raad van Europa,

Besloten, stappen te doen ten einde de collectieve handhaving te verzekeren van bepaalde rechten en vrijheden welke niet zijn genoemd in Titel I van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de

mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 (hierna te noemen „het Verdrag”) en in de artikelen 1 tot en met 3 van het eerste Protocol bij het Verdrag, ondertekend te Parijs op 20 maart 1952,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Niemand mag van zijn vrijheid worden beroofd op de enkele grond, dat hij niet in staat is een contractuele verplichting na te komen.

Artikel 2

1. Een ieder die zich wettig op het grondgebied van een Staat bevindt, heeft het recht zich daar vrij te verplaatsen en er in vrijheid plaats van verblijf te kiezen.

2. Een ieder is vrij welk land ook, met inbegrip van het zijne, te verlaten.

3. De uitoefening van deze rechten mag aan geen andere beperkingen worden gebonden dan die welke bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving nodig zijn in het belang van 's lands veiligheid of van de openbare veiligheid, ter handhaving van de openbare orde, ter voorkoming van strafbare handelingen, ter bescherming van de gezondheid of van de goede zeden of ter bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

4. De in het eerste lid genoemde rechten kunnen ook, in bepaaldelijk omschreven gebieden, worden gebonden aan bij de wet voorziene beperkingen, welke gerechtvaardigd worden door het algemeen belang in een democratische samenleving.

Artikel 3

1. Niemand mag, bij wege van een maatregel van individuele of van collectieve aard, worden verwijderd van het grondgebied van de Staat, waarvan hij een onderdaan is.

2. Aan niemand mag het recht ontnomen worden het grondgebied te betreden van de Staat, waarvan hij een onderdaan is.

Artikel 4

Collectieve uitzetting van vreemdelingen is verboden.

Artikel 5

1. Iedere Hoge Verdragsluitende Partij kan, ten tijde van de ondertekening of van de bekrachtiging van dit Protocol of op ieder tijdstip nadien, aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa een verklaring doen toekomen, waarin wordt medegedeeld in hoe-

verre zij zich verbindt de bepalingen van dit Protocol eveneens te doen gelden voor die in de verklaring genoemde gebieden voor welke internationale betrekkingen zij verantwoordelijk is.

2. Iedere Hoge Verdragsluitende Partij die krachtens het vorige lid een verklaring heeft overgelegd kan van tijd tot tijd verdere verklaringen overleggen, waarbij het in vorige verklaringen gestelde wordt gewijzigd of waarbij de toepassing van de bepalingen van dit Protocol met betrekking tot een bepaald gebied wordt beëindigd.

3. Een verklaring afgelegd overeenkomstig dit artikel wordt geacht te zijn afgelegd overeenkomstig lid 1 van artikel 63 van het Verdrag.

4. Het gebied van een Staat waarvoor dit Protocol geldt krachtens bekrachtiging of aanvaarding door die Staat en ieder gebied waarvoor dit Protocol geldt krachtens een door die Staat ingevolge dit artikel afgelegde verklaring, worden voor de toepassing van de artikelen 2 en 3, in zover deze gewagen van het grondgebied van een Staat, als afzonderlijke grondgebieden aangemerkt.

Artikel 6

1. De Hoge Verdragsluitende Partijen beschouwen de artikelen 1 tot en met 5 van dit Protocol als aanvullende artikelen van het Verdrag en alle bepalingen van het Verdrag zijn dienovereenkomstig van toepassing.

2. Evenwel is het individuele klachtrecht dat erkend is bij een krachtens artikel 25 van het Verdrag afgelegde verklaring of de aanvaarding van de bindende rechtsmacht van het Hof bij een krachtens artikel 46 van het Verdrag afgelegde verklaring, voor wat dit Protocol betreft, slechts van toepassing, voor zover de belanghebbende Hoge Verdragsluitende Partij verklaard heeft dit recht te erkennen of deze rechtsmacht te aanvaarden met betrekking tot de artikelen 1 tot en met 4 van het Protocol of tot een of meerdere daarvan.

Artikel 7

1. Dit Protocol is opengesteld voor ondertekening door de Leden van de Raad van Europa die het Verdrag hebben ondertekend; het zal worden bekrachtigd tegelijkertijd met of na de bekrachtiging van het Verdrag. Het treedt in werking na de nederlegging van vijf akten van bekrachtiging. Met betrekking tot iedere ondertekenaar die het daarna bekrachtigt zal het Protocol in werking treden op de dag van de nederlegging van de akte van bekrachtiging.

2. De akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, die aan alle Leden kennis zal geven van de namen van hen die het Protocol hebben bekrachtigd.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Straatsburg, de 16e september 1963, in de Franse en de Engelse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk gezaghebbend, in een enkele exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van de Raad van Europa. De Secretaris-Generaal doet een gewaarmerkt afschrift aan elk van de ondertekenende Staten toekomen.

(Voor de ondertekeningen zie Tractatenblad 1964, 15, blz. 6 t/m 9.)

D. GOEDKEURING

Zie *Trb.* 1964, 15.

E. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel 7, lid 2, hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa:

Noorwegen	12 juni 1964
Zweden ¹⁾	13 juni 1964
Denemarken ²⁾	30 september 1964
IJsland ³⁾	16 november 1967
Luxemburg	2 mei 1968
de Bondsrepubliek Duitsland (mede voor het „Land” Berlijn) ⁴⁾	1 juni 1968
Ierland ⁵⁾	29 oktober 1968
Oostenrijk	18 september 1969

1) Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het onderhavige Protocol werd in de Zweedse akte van bekrachtiging het volgende verklaard:

“Moreover we declare that the declaration already made by Sweden pursuant to Article 25 of the abovementioned Convention by which the powers of the European Commission of Human Rights to receive petitions from individuals are recognised, will also cover liberties and rights mentioned in Protocol No. 4, Articles 1 to 4.”

„En outre nous déclarons que la déclaration déjà faite par la Suède en vertu de l'article 25 de la Convention susmentionnée par laquelle la compétence de la Commission européenne des Droits de l'Homme à connaître des recours individuels est reconnue, comprendra aussi les libertés et les droits figurant aux articles 1er à 4 du Protocole No. 4.”

De tekst van hogerbbedoelde verklaring is afgedrukt in *Trb.* 1954, 151, blz. 2.

Op 13 mei 1966 heeft de Zweedse Regering de volgende verklaring afgelegd:

"On behalf of the Royal Government of Sweden, I hereby declare that in accordance with Article 46 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms signed at Rome on 4th November 1950, the Royal Government of Sweden recognises for a period of five years from 13th May 1966, as compulsory *ipso facto* and without special agreement in respect of any other Contracting Party to the Convention as well as to the Protocols mentioned below, that is to say, on condition of reciprocity, the jurisdiction of the European Court of Human Rights in all matters concerning the interpretation and application of the said Convention, the Protocol thereto signed at Paris on 20th March 1952, and the Protocol No. 4 signed at Strasbourg on 16th September 1963." (*Vertaling*)

"Au nom du Gouvernement Royal de Suède, je déclare par la présente que, conformément à l'article 46 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950, le Gouvernement Royal de Suède déclare reconnaître, à partir du 13 mai 1966 pour une période de cinq ans, comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale à l'égard de toute autre Partie Contractante à la Convention ainsi qu'aux Protocoles ci-dessous mentionnés, c'est-à-dire sous condition de réciprocité, la juridiction de la Cour européenne des Droits de l'Homme sur toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application de la Convention ainsi que du Protocole additionnel, signé à Paris le 20 mars 1952, et du Protocole No. 4, signé à Strasbourg le 16 septembre 1963."

2) Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het onderhavige Protocol heeft de Deense Regering het volgende verklaard:

"On behalf of the Government of His Majesty the King of Denmark, I, the undersigned, Per Haekkerup, Minister for Foreign Affairs, with reference to the two Declarations made by the Danish Government on 26th March 1962, declare that, in accordance with Article 25 and Article 46 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, signed at Rome on 4th November 1950:

The Government of the Kingdom of Denmark recognizes, for a period expiring on 6th April 1967, the competence of the European Commission of Human Rights to receive applications addressed to the Secretary General of the Council of Europe from any person, non-governmental organisation or group of individuals claiming to be the victim of a violation by one of the High Contracting Parties of the rights recognized in Articles 1 to 4 of Protocol No. 4 to the Convention on Human Rights and Fundamental Freedoms.

The Government of the Kingdom of Denmark further recognizes, for a period expiring on 6th April 1967, the compulsory jurisdiction of the European Court of Human Rights in all matters concerning the interpretation and application of Articles 1 to 4 of Protocol No. 4 to the Convention on Human Rights and Fundamental Freedoms, *ipso jure* and without special agreement, in respect of any other Contracting Party to the Protocol accepting the same obligation, subject to reciprocity." (*Vertaling*)

"Au nom du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Danemark, je soussigné, Per Haekkerup, ministre des Affaires Etrangères, me référant aux deux déclarations faites par le Gouvernement danois le 26 mars 1962, conformément à l'article 25 et l'article 46 de la Convention de Sauvegarde des Droits de l'homme et des Libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950, déclare que:

Le Gouvernement du Royaume de Danemark reconnaît, pour une période venant à expiration le 6 avril 1967, la compétence de la Commission européenne des Droits de l'homme d'être saisie d'une requête adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe par toute personne physique, toute organisation non gouvernementale ou tout groupe de particuliers, qui se prétend victime d'une violation par l'une des Hautes Parties Contractantes des droits reconnus dans les articles 1 à 4 du Protocole no. 4 à la Convention des Droits de l'homme et des Libertés fondamentales.

Le Gouvernement du Royaume de Danemark reconnaît également, pour une période venant à expiration le 6 avril 1967, comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale, vis-à-vis de toute autre Partie Contractante au Protocole acceptant la même obligation, c'est-à-dire sous condition de réciprocité, la juridiction de la Cour européenne des Droits de l'homme sur toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application des articles 1 à 4 du Protocole no. 4 à la Convention des Droits de l'homme et des Libertés fondamentales."

Op 18 november 1968 heeft de Deense Regering medegedeeld de onderhavige Verklaring te verlengen voor een periode eindigend op 6 april 1972.

3) De IJslandse akte van bekrachtiging bevatte in overeenstemming met artikel 6, lid 2, van het onderhavige Protocol twee verklaringen: nl. dat IJsland de bevoegdheid van de Europese Commissie voor de rechten van de mens om verzoekschriften in ontvangst te nemen erkent met betrekking tot de artikelen 1 t/m 4 van het onderhavige Protocol en dat IJsland de rechtsmacht van het Europese Hof voor de rechten van de mens aanvaardt met betrekking tot de artikelen 1 t/m 4 van het Protocol.

4) Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het onderhavige Protocol heeft de Regering van de Duitse Bondsrepubliek het volgende verklaard:

"Pursuant to paragraph 2 of Article 6 of the Protocol No. 4, signed at Strasbourg on 16 September 1963, to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the Government of the Federal Republic of Germany extends to that Protocol its Declaration of 15 June 1966 renewing for a period of five years as from 1st July 1966 its Declaration of 1st July 1955 under Article 25 of the abovementioned Convention. The present Declaration shall be effective as from 1st June 1968.

Pursuant to paragraph 2 of Article 6 of the Protocol No. 4, signed at Strasbourg on 16 September 1963, to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the Government of the Federal Republic of Germany extends to that Protocol its Declaration of 15 June 1966 renewing for a period of five years as from 1st July 1966 its Declaration of 1st July 1955 under Article 46 of the abovementioned Convention. The present Declaration shall be effective as from 1st June 1968."

„Conformément à l'article 6, § 2, du Protocole No. 4 à la Convention de sauvegarde des Droits de l'homme et des Libertés fondamentales signé à Strasbourg le 16 septembre 1963, le Gouvernement de la République Fédérale d'Allemagne étend audit Protocole sa Déclaration du 15 juin 1966, renouvelant pour une période de cinq années, à partir du 1er juillet 1966, sa Déclaration du 1er juillet 1955 faite en vertu de l'article 25 de la Convention susmentionnée. La présente Déclaration prend effet à partir du 1er juin 1968.

Conformément à l'article 6, § 2, du Protocole No. 4 à la Convention de sauvegarde des Droits de l'homme et des Libertés fondamentales signé à Strasbourg le 16 septembre 1963, le Gouvernement de la République Fédérale d'Allemagne étend audit Protocole sa Déclaration du 15 juin 1966, renouvelant pour une période de cinq années, à partir du 1er juillet 1966, sa Déclaration du 1er juillet 1955 faite en vertu de l'article 46 de la Convention susmentionnée. La présente Déclaration prend effet à partir du 1er juin 1968."

5) Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het onderhavige Protocol heeft de Ierse Regering het volgende verklaard:

“On behalf of the Government of Ireland, I, Proinsias Mac Aogáin, Minister for External Affairs, make the following declaration in accordance with Article 25 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and Article 6, paragraph 2 of Protocol No. 4 to the said Convention:

The Government of Ireland recognise the competence of the European Commission of Human Rights to receive petitions addressed to the Secretary General of the Council of Europe from any person, non-governmental organisation or group of individuals claiming to be the victim of a violation of the rights set forth in Articles 1 to 4 of Protocol No. 4 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms until such time as notice of withdrawal of this recognition may be given.”

“On behalf of the Government of Ireland, I, Proinsias Mac Aogáin, Minister for External Affairs, make the following declaration in accordance with Article 46 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and Article 6 paragraph 2 of Protocol No. 4 to the said Convention.

The Government of Ireland recognise the jurisdiction of the European Court of Human Rights as compulsory *ipso facto* and without special agreement in all matters concerning the interpretation and application of Protocol No. 4 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms until such time as notice of withdrawal of this recognition may be given.”

„Au nom du Gouvernement d'Irlande, je soussigné, Proinsias Mac Aogáin, Ministre des Affaires étrangères, fais la déclaration suivante, conformément à l'article 25 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales et à l'article 6, paragraphe 2, du Protocole No. 4 à ladite Convention:

Le Gouvernement d'Irlande reconnaît la compétence de la Commission européenne des Droits de l'Homme d'être saisie d'une requête adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe par toute personne physique, toute organisation non gouvernementale ou tout groupe de particuliers, qui se prétend victime d'une violation des droits reconnus dans les articles 1 à 4 du Protocole No. 4 à la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales, jusqu'à la date où le retrait de la présente déclaration de reconnaissance serait notifié.”

„Au nom du Gouvernement d'Irlande, je soussigné, Proinsias Mac Aogáin, Ministre des Affaires étrangères, fais la déclaration suivante, conformément à l'article 46 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales et à l'article 6, paragraphe 2, du Protocole No. 4 à ladite Convention:

Le Gouvernement d'Irlande reconnaît comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale la juridiction de la Cour européenne des Droits de l'Homme sur toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application du Protocole No. 4 à la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales, jusqu'à la date où le retrait de la présente déclaration de reconnaissance serait notifié.” (*Vertaling*)

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Protocol zijn ingevolge artikel 7, eerste lid, op 2 mei 1968 in werking getreden voor Denemarken, Luxemburg, Noorwegen, IJsland en Zweden.

Voor de Staten die het Protocol na 2 mei 1968 bekrachtigen treden zij in werking op de dag van de nederlegging van de desbetreffende akte van bekrachtiging.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1964, 15 en 77.

Voor het Statuut van de Raad van Europa zie ook *Trb.* 1965, 185.

Voor het op 4 november 1950 te Rome tot stand gekomen Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1969, 223.

Voor het op 6 mei 1963 te Straatsburg tot stand gekomen Tweede Protocol bij hogergenoemd Verdrag zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1966, 276.

Voor het op 6 mei 1963 te Straatsburg tot stand gekomen Derde Protocol bij hogergenoemd Verdrag zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1967, 70.

Op 20 januari 1966 is te Straatsburg tot stand gekomen een Vijfde Protocol bij het onderhavige Verdrag. De tekst daarvan zal binnenkort in het *Tractatenblad* worden geplaatst.

Uitgegeven de eenendertigste december 1969.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.